

Lidický zpravodaj

září 2019 · číslo 09 · ročník 23 · zdarma

Nastává podzim, pro mě jedno z nejhezčích období, kdy se budu radovat z plodů mé jarní a letní práce. ☺

Budu sklízet zeleninu a ovoce ze zahrady, ale už se také chystám, že vyběhnu ven do přírody kolem nás.

**A již v příštím čísle zpravodaje se můžete těšit na obnovenou rubriku vaření, pečení a bylinek, prostě takový ten náš
Lidický herbář.**

Foto: Michaela Klapalová

Milí a milé,

Prázdniny utekly jak splašené a zase nám začíná škola, pracovní rutina a takové ty věci, které nemáme až tak moc rádi. Ale na druhou stranu, začíná také jedno z mých nejoblíbenějších období. Nastávající podzim nám dává šance vyrazit do lesů a houbařit. Už teď mám slibné zásoby na zimu, a to jsem v lese byla zatím jen málo. Ono totiž nám lidickým stačí vyrazit na určitá místa tady po obci a přilehlém okolí. ☺ A jelikož je podzim obdobím sklizně spousty ovoce a zeleniny, již příště se můžete těšit na spoustu nových receptů. Rubrika Lidického herbáře a Generála Gastra znovu ožívá ♥

Vaše Míša Klapalová, zpravodajka s atlasem hub a košíkem v ruce ☺

JUBILANTI V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Josef JAROŠ
Václav ZELENKA
Josef SLAVÍK
Libuše ZÁMEČNÍKOVÁ

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví,
hodně štěstí a spokojenosti ☺

PODĚKOVÁNÍ ☺

- ❖ V předvečer mých narozenin mi přišla blahopřát paní starostka Veronika Kellerová s maminkou Laduž Šilhovou, Maruška Štrougalová s Janou Hanzlíkovou za OO ČSBS Lidice a paní Marta Hanfová. Všem děkuji za květiny a dárky, za hezké posezení a popovídání. Byl to prostě krásný „babinec“ v režii mé dcery Ivany. Díky.

Marie Šupíková

- ❖ Děkuji paní starostce Veronice Kellerové a obecnímu úřadu za dárek a gratulaci k mým narozeninám.

Alena Kloubková

- ❖ Vážená paní starostko, chtěl bych tímto poděkovat všem, kdo se přičinili o úpravu cesty kolem hřiště až po Kváčovi. Touto úpravou jsme se zbavili prašnosti, která nám po mnoho let znepríjemňovala život.

Pavel Horešovský

PODĚKOVÁNÍ ☺

- ❖ Rád bych poděkoval paní starostce Veronice Kellerové a panu místostarostovi Tomáši Skálovi za milou návštěvu, hezké popovídání a předání dárku k mým narozeninám.

Oldřich Veselý

- ❖ Mnohokrát děkuji Tomáši Skálovi za milou návštěvu, blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Jiří Záruba

ŘÁDĚNÍ ZPRAVODAJSKÉHO ŠOTKA ANEB DODATEČNĚ BLAHOPŘEJEME!

I u nás v redakci občas docela nešťastně zařadí šotek obecný, a tak se stalo, že v minulém čísle Zpravodaje jsme neuveřejnili jednoho z oslavenců měsíce srpna. Velmi se omlouváme a blahopřejeme opožděně, ale od srdce ♥ přejeme vše nejlepší, hodně zdravíčka a pohody do dalších let paní **Jaroslavě Klímové**.

Vážení sousedé,

Posíláme pozdrav z MC Lidičky. V průběhu prázdnin proběhlo předání centra novému vedení. Nově jsme uvedly do provozu aktualizované webové stránky www.mclidicky.cz. Zde naleznete naši kompletní nabídku aktivit na následující pololetí. Provoz centra a veškerých kroužků zahájíme v říjnu. Nyní nás čeká generální úklid MC a finální přípravy, aby vše bylo na jedničku.

V naší nabídce naleznete kroužky, které již znáte z let předešlých (miniškolka, keramika, taneční a pohybová průprava, cvičení rodičů s dětmi), ale i nově zařazené aktivity, jako je například výtvarná dílna a cvičení pro maminky.

Provoz miniškolky Lidičkové bude nově 3x v týdnu, vždy v pondělí, středu a pátek od 08:00 hodin. Již jsme zahájily příjem přihlášek, proto pokud máte o miniškolku zájem, neváhejte. Kapacita je omezena.

Pro aktuality sledujte naše webové stránky a facebook.

S pozdravem Stáňa, Dana a Martina

POCHODY SMRTI II. ČÁST: HORA SV. ŠEBESTIÁNA – KŘÍMOV – CHOMUTOV – ÚDLICE (22 KM)

Text: Milena Městecká

Smrtonosná cesta do Chomutova – 215 obětí

Další dubnový pochod nás čekal na velikonoční neděli 21. dubna – datum bylo opět vybráno záměrně. V noci ze 17. na 18. dubna 1945 touto cestou hnali pochod smrti vězňů z KT Buchenwald (a pobočných táborů). Svědci z Chomutova vypovídali o střelných ranách v ulicích po celou noc. Vězni byli vyčerpaní, přežili totiž nálet na jejich transport smrti na nádraží v německém Reitzenhainu, který leží na dnešní hranici. Stráže SS byly rozružené na nejvyšší míru – rozprchlé vězně sháněly dohromady, střílely každého, kdo byl raněn i pro výstrahu za pokus o útěk. Dál musely hnát vězně pěšky. Ani to se jim nelíbilo. Tím se zřejmě vysvětluje obrovský počet obětí na tak malém úseku. Z Reitzenhainu přes Horu Sv. Šebestiána do bývalé sklárny v Chomutově, kde vězni přespali, je to pouhých 18 km – pohřbeno je na této trase 215 obětí.

Pochod jsme začali na benzínce za Horou Sv. Šebestiána směrem na Reitzenhain. Sešlo se nás pět na startu, staří a zkušení pochodníci, Jarda z Kolína, Marcela a Maruška z Kladna, Alena z Prahy. První zastávka byla u pomníčku přes silnici u benzínky (1 oběť). Na druhé straně u benzínky v lese je další pomník (38 obětí). Málokdo o těch místech ví, ale obec o ně vzorně pečuje, jak mi to paní starostka Lenka Štelcichová potvrdila. Zastávky u pomníčků pokračovaly, už s pomocí místních manželů Tichých z Křímova jsme došli k dvěma hrobům v remízku nad Novou Vsí (5 a 8 obětí, další 2 oběti pohřbeny poblíž). Vynechali jsme křimovský hrob (26 obětí), který je dále od cesty, zastavili jsme jen u hrobu v Domině. V těchto roztroušených hrobech v obcích na cestě do Chomutova je pohřbeno celkem 97 obětí pochodu smrti – nebyla totiž nikdy provedena jejich exhumace. Neznáme tedy ani jména obětí. Máme jen plánek a policejní hlášení o jejich pohřbení. Můj obdiv starostům a obyvatelům z Hory Sv. Šebestiána a Křímova, že památku dokázali udržet.

Přesto některá místa hrobů neznáme. Ale dobrá zpráva je, že manželům Tichým se pár dní po pochodu jeden ze zapomenutých hrobů podařilo objevit! Patří jim za to velký dík. Nakonec jsme došli k hromadnému hrobu dalších 120 obětí na hornoveském hřbitově v Chomutově, většinou posbíraných v ulicích Chomutova.

Další ztráty na cestě smrti – 343 obětí

Chomutovem jsme prošli kolem dnešního nádraží, jehož okolí se od stavu v roce 1945 velmi liší. Zmíním zde velkou pomoc pana Milana Kopeckého, chomutovského badatele a historika, který mi poskytl veškeré informace o průběhu a obětech pochodů a transportů smrti na Chomutovsku a cenná doporučení ohledně naší trasy. Věděla jsem proto, že na chomutovském nádraží také zastavilo několik transportů smrti a některé oběti pohřbené na hornoveském hřbitově pochází i z nich. Přes Chomutov jel tzv. žihelský transport (273 obětí zemřelo při zastávce v Žihli). Hroznou bilanci měl transport smrti „odložený“ na šest dnů na nádraží v Březně u Chomutova – 286 obětí.

Velení SS se totiž nemohlo rozhodnout, kam transport směřovat dál. Vězni umírali na breženském nádraží a byli pohřbíváni do jam za místním hřbitovem. Podle svědectví mnohé oběti ještě žily a byly v jámách dobíjeny SS strážemi. Za přihlížení německých obyvatel, včetně dětí. Obzvlášť večer se z nádraží ozývala střelba – strážce střílely kohokoliv při pokusu o útěk nebo jen, když se hlava vězně objevila nad okrajem otevřených vagónů. Transport zřejmě nakonec odjel směrem na Tachov a Flossenbürg a jeho osud byl popsán výše.

Vraťme se k pochodu smrti z Reitzenhainu. Jak už bylo řečeno, vězni přespali v Chomutově v budově bývalé sklárny v Beethovenově ulici. Dnes tady sídlí chomutovští hasiči. Prošli jsme kolem a zamířili k říčce Chomutovce. Došli jsme podél jejího toku až do Údlic. Zde nás čekal na bývalém židovském hřbitově zanedbaný hromadný hrob. Pylon rozpadlého památníku je povalený, stěny hřbitova pomalované, kolem nepořádek. Je zde pohřbeno 23 obětí pochodu smrti. Jak říká policejní protokol z 10. května 1946, „ubitých, zastřelených, hladem a vysílením zemřelých bylo v katastru obce Údlice nalezeno 23 mužů, v katastru obce Nezabylice 34 mužů“. Proběhla exhumace, je tedy možné dohledat i jména některých obětí. Navíc je zde pohřbeno asi 20 obětí pracovního zajateckého tábora v Údlicích. S panem starostou Údlic Milošem Pavlíkem jsem před pochodem mluvila a věřím, že pietní místo dá obec do pořádku. Nejlépe stejně vzorně jako to provedli v sousedních Nezabylicích. Nejenže pietní místo hrobu pochodu smrti v Hořeneckém lesíku upravili, ale umístili sem vycházkovou stezku a informační tabule o zaniklé židovské osadě a hřbitově i o pochodu smrti. Dojeli jsme se sem ještě podívat autem na závěr pochodu. Budeme dávat toto místo jako inspiraci dalším obcím. Paní starostce Nezabylic, Marcelle Jarošové, jsem za jeho zřízení velmi poděkovala. Vězni však byli hnáni z Nezabylic dále – proto příští rok projdeme další úsek jejich pochodu smrti přes Lažany do Postoloprta.

*U
jednoho z
hrobů-
pomníčku
v remízku
nad Novou
Vsí. (foto:
L. Chlábek)*

Informační tabule u nově upraveného pietního místa a hrobu obětí v Nezabylicích

Hromadný hrob 120 obětí na hornoveském hřbitově v Chomutově (foto: M. Ježková)

Zanedbaný hrob a památník obětí pochodů smrti a zajateckého tábora v Údlících (foto M. Ježková)

Francouzština

Buštěhrad

Pojďte se učit francouzsky na Buštěhradě. Oprašte své znalosti, překonejte lenost, přidejte se k nám a rozšiřte řady buštěhradských frankofilů.

Nabízím malý počet studentů ve skupině, příznivé ceny, důraz na rozvoj slovní zásoby a komunikačních dovedností.

Kurzy začínají již 2.října.

Sraz vždy před začátkem kurzu u vchodu do nové budovy ZŠ Buštěhrad.

První, ukázková hodina zdarma.

Loňští začátečníci(A1+) – pokračování loňského, jarního kurzu, vhodné pro falešné začátečníky a ty, kteří francouzštinu měli před pár lety a již zapomněli – každou středu od 16:30

Mírně pokročilí (A2) – každou středu od 17:30

Pokročilí (A2-B1) – kurztrvající 1,5 hod pro pokročilé, se zaměřením na rozvoj slovní zásoby a její využití v praxi, příprava na mezinárodní zkoušku DELF B1 – každou středu od 18:30

Konverzace pro velmi pokročilé (B2 – C2) – vhodné ty, kteří nějakou žili nebo studovali ve francouzsky mluvící zemi, či francouzštinu ovládali velice slušně, ale nyní nemají příležitost ji využívat.

Zaměřeno na aktuální dění ve frankofonních oblastech a frankofonní literaturu – každou středu od 20:00

Více na: <https://www.facebook.com/francouzstina.bustehrad/>

Kontakt: francouzstina.bustehrad@gmail.com

Tel: 736 442 613

20190815 PŘÍLET DO PRAHY

Text a foto: Antonín Nešpor, archiv OSL

Ti, kteří sloužili v perutích RAF, čekali na návrat domů čtvrt roku po skončení války. Návrat našich letců z jednotlivých perutí se oddaloval, až do poloviny srpna 1945. Pak se teprve začali z Británie vracet. Přistávali den co den, letadlo za letadlem, peruť za perutí. Tisíce lidí je přicházeli uvítat jako hrdiny.

Události před 74 roky jsme si připomenuli 15. srpna 2019 položením květinových darů u památníku „Návratu československých perutí RAF v srpnu 1945“ v parčíku u haly starého ruzyňského letiště v Praze, jehož autorem je Ing. arch. Martin Zajíček ze Slaného.

„Letíme domů. Šest dlouhých let jsem snil o tomto okamžiku, který je teď jen několik krátkých minut před námi. Stále jsem doufal, že se vrátím, ale jako všichni moji kamarádi jsem věděl, že naděje na přežití je pramalá. Většina těch, kteří tehdy před šesti let opouštěli svou vlast, když ji Hitler okupoval, se toho nedočkala. Vracíme se jen my, kteří jsme to všechno přežili.“ Tak líčil svoje pocity velitel 310. perutě, štábní kapitán Jiří Hartman. (Převzato z knihy Jiřího Rajlichy „Svět křídel“)

Spojovací letoun 311. bombardovací peruti – Oxford, v jehož posádce byl i F/Lt, škpt. Josef Stříbrný z Lidic jako navigátor, odstartoval až 6. září 1945. Stroj s označením Mk.II PH511(L) pilotovaný F/Sgt, rtm. Josefem Šnoblem přiletěl z Manstonu přes Darmstadt. Telegrafista F/Sgt, rtm. Albert Vacek osádku uzavíral.

Možná, že se zeptáte, ale kdy se vrátil pilot S/Ldr. Josef Horák?

Ten přiletěl už 31. července 1945 jako pilot a s ním do Prahy přiletěli jako pasažéři vojenský attache gen. Flippo, J. a jeho sekretářka Miss Chopin. M. E. Dále manželka Josefa Horáka Winfred a jejich dva synové, tříletý Václav a dvouletý Josef. Dále pak příslušníci čsl. armády kapt. Geiger, kapt. Kohler-Rausch, kapt. Heller, Lt. Horák, W/O Nožička a L/Cpl. Spitzer.

Tuto zvláštní misi povolil šéf čsl. generálního inspektorátu letectva v Londýně S/Ldr. Bergman.

Tak se naši chlapci dostali domů.

K VEŘEJNÉMU ÚTOKU MÍSTOPŘEDSEDY ČSBS EMILA ŠNEBERGA NA LIDICKOU ORGANIZACI

Text: Pavel Horešovský

Lidická organizace má 35 členů: devět dětí, které přežily lidickou tragédii, 10 potomků po lidických ženách, vnuků, vnuček a dcer a 13 příznivců. Byli jsme silnější organizace, která měla přes 40 členů. Jak se píše o třech lidických ženách, že odešly z organizace, tak to bylo hlavně na popud tehdejších sester Havlůjové a Kalibové z kladenské organizace, které nesouhlasily s jednoznačným zvolením sestry Bobošíkové do čela ČSBS Lidice. Rád bych vysvětlil dohady okolo zvolení sestry Bobošíkové. V roce 2005 jsme byli pozváni europoslankyní Janou Bobošíkovou na slavnostní setkání k 60. výročí ukončení II. světové války. Tohoto setkání se též zúčastnila tehdejší předsedkyně ÚV ČSBS, sestra Anděla Dvořáková, která nás, lidické, s Janou Bobošíkovou seznámila. Tehdy tak začala její spolupráce s lidickou organizací. V roce 2008 paní Bobošíková poté, co ji lidičtí pozvali mezi sebe, oficiálně požádala o vstup do naší organizace (sestra Dvořáková dala doporučení). Po přijetí se Jana Bobošíková stala řádnou členkou ZO ČSBS Lidice, své povinnosti si plnila jako každý člen. Mimo jiné ještě nad rámec svých povinností začala finančně podporovat akci Silver A, i plesy pořádané ÚV ČSBS.

Když v roce 2014 vyvrcholily dlouhodobé osobně laděné útoky z OSL Lidice a OV ČSBS Kladno, vedené sestrou Havlůjovou, která mě napadala, že nejsem schopný ZO ČSBS Lidice vést, rozhodl jsem se, že odstoupím. Svolal jsem tehdy řádnou schůzi naší organizace, aby si členové zvolili ze svého středu nového předsedu. A v tom byl problém. Neradili jsme se s OV ČSBS Kladno, vedeným sestrou Havlůjovou, který si chtěl do Lidic dosadit „svého“ předsedu a naše samostatné jednání, které bylo v naprostém souladu se stanovami ČSBS, vyvolalo u vedení v Kladně velkou nevoli. Vzniklou situaci nám pomohli vyřešit br. Vodička i br. Kulfánek, jejich návrh jsme přijali a založili OO ČSBS Lidice, což kladenské organizaci nebylo vhod. Opakované volby proběhly pod dozorem předsedy br. Vodičky. Podotýkám, že když jsem odstoupil z funkce předsedy, oslovil jsem přednostně lidické ženy a potomky po lidických ženách s návrhem, aby do vedení organizace kandidovali. Všichni odmítli, že nemají čas nebo že chodí do práce. Nakonec jsme tedy požádali sestru Bobošíkovou, která předsednictví přijala. To byla voda na mlýn pro Kladno a ČT. Mrzí mě, že se jí nikdo z předsednictva ÚV ČSBS tehdy nezastal.

V poslední době spíš místopředsedu ÚV ČSBS bratra Šneberga podle Haló novin zajímá, jak je možné, že sestra Bobošíková bydlí v Praze a dělá v Lidicích předsedkyní. Přitom dotyčný také bydlí jinde, než je organizován, ve stanovách ČSBS není podmínkou působení trvalé bydliště. Sestra Bobošíková obdržela z rukou předsedy bratra Vodičky vyznamenání 2. Stupně.

Nyní se stala trnem v oku předsednictvu i některým členům ÚV ČSBS za to, že jako předsedkyně naší organizace otevřeně tlumočí nespokojenost, kritické připomínky a usnesení našich členů s prací předsednictva ÚV jeho představitelům.

Nakonec Jana Bobošíková může podle předsedy Vodičky i za to, že sestra Havlůjová byla vyloučená, jak bylo řečeno na zasedání ÚV ČSBS. Naše předsedkyně nijak neovládá naši organizaci, pouze si plní povinnosti, které spadají do její kompetence. Má právo a povinnost přenášet jako předsedkyně názory členů OO ČSBS Lidice. Tím, že tlumočí názory členů předsednictvu ÚV ČSBS neznamena, že chce ovládnout vedení svazu, jak naznačoval bratr Šneberg v Haló Novinách. Navíc ani není členkou ÚV ČSBS, tudíž ji nelze do předsednictva ČSBS volit.

Lidická základna je nespokojená s předsednictvím ÚV ČSBS a delší čas usiluje o personální změny. Zasilám ke zveřejnění usnesení, které přijala OO ČSBS Lidice v listopadu loňského roku za přítomnosti předsedy ÚV ČSBS bratra Vodičky. Problém je v tom, že když se o tomto začne na jednání ÚV ČSBS mluvit, tak se řekne: bude se volit aklamací, tajná volba není přípustná, anebo se náhradníkům vezme hlasovací právo, tak jak se stalo v únoru.

Naším hlavním cílem je dodržovat historickou pravdu, uchovávat vzpomínku na lidickou tragédii a zachovat důstojnou pozici ČSBS ve společnosti. Ne osočovat členy, kteří pracují, jak to udělal v Haló Novinách bratr Šneberg.

Pavel Horešovský, místopředseda OV ČSBS Lidice, člen ÚV ČSBS, Lidické dítě, které přežilo lidickou tragédii

Dnes nás žije 11 dětí a dvě ženy.

A MÁME OPRAVENOU DALŠÍ ULICI!

Text: Veronika Kellerová

Jak jste určitě zaznamenali, v červenci došlo k položení nového povrchu v ulici Oradourská. Tuto akci jsme mohli uskutečnit díky obdržené 50% dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj, program Podpora rozvoje regionů 2019. Výběrové řízení vyhrála firma Strabag, která opět předvedla výbornou a rychlou práci. A navíc jako bonus pro naši obec, použili starý asfalt z Oradourské na recyklát a ten zadarmo položili na cestu kolem hřiště až k domu pana Kváči. Obec zaplatila pouze asfaltový nástřik a část recyklátu, který množstevně nevyšel na celou délku cesty.

NOVÁ KNIHA O POCHODECH SMRTI SMĚŘUJE KE ČTENÁŘŮM

Text a foto: www.halonoviny.cz, Monika Hoření

*V přátelské atmosféře se uskutečnil v Domě seniorů Oáza ve středočeských Lidicích křest knihy badatelky a publicistky Mileny Městecké **Evropa v agonii pochodů smrti 1944-45 Po stopách pochodů smrti lidických žen, vězňů a válečných zajatců**. Knihu vydalo Nakladatelství Orego.*

Autorce k jejímu počínu, který je všeobecně hodnocen jako zcela mimořádný, přišli poblahopřát přátelé, například starostka Lidic

Veronika Kellerová, publicista Ivan Černý, Antonín Nešpor z Občanského sdružení Lidice, badatel Josef Doškár z Nového Boru a další. Poslední dva jmenovaní muži měli velký vliv na rozhodnutí Městecké začít před lety s pochody po trasách někdejších pěších transportů smrti, kterými Němci od podzimu 1944 do jara 1945 hnali statisíce zubožených vězňů a vězeňkyň z tzv. evakuovaných koncentračních táborů, když se k jejich branám blížili Spojenci.

Městecká, která je vystudovanou matematickou a pracuje v oboru reklamy, se do těchto pochodů doslova „zakousla“. Začala sama, když šla první pochod, ale postupně získala další spolupochodníky, kteří ji doprovodili. A tak založila nádhernou tradici, kdy příslušníci současné generace, která nezažila hrůzy války, okoušejí na vlastní kůži, jak nepředstavitelně těžké bylo jít stovky kilometrů „do neznáma“, a tehdy navíc v dřevákách, bosi, v chatrném oblečení, bez jídla a pití, za neustálého řevu a bití militantních nacistů. „Naše současná generace v přibližování těchto hrůz musí pokračovat, když pamětníci již odcházejí,“ řekla odhodlaně.

Věnováno všem, kteří trpěli

Veškeré poznatky z těchto cest i vše, co získala podrobným studiem historických materiálů, kronik a map a návštěvami archivů, shromáždila ve své knize. „Byl to pro mě nepředstavitelný úkol. Začala jsem příběhem lidických žen. Důležité bylo, že jsem mohla mluvit s paní Kalibovou a paní Cábovou (přeživší lidické ženy).“ Lidické ženy, tak jako další vězeňkyně z KT Ravensbrück nastoupily pochod smrti při vyklízení tábora, a některým skupinám se podařilo prchnout z dohledu dozorkyň a dojít pěšky nepřátelským územím do osvobozeného Československa. Na osudu lidických žen autorka postavila čtyři kapitoly, a právě jim, a vlastně všem, kteří na pochodech smrti nepředstavitelně trpěli, svou knihu věnovala. Jsou to minimálně statisíce lidí.

Městecká ve své skromnosti poznamenala, že téma neobjevila první, před ní ho již uchopil publicista a reportér Stanislav Motl, který je autorem předmluvy k její knize. Motl ji také podporoval v jejím úsilí se aspoň trošku přiblížit podmínkám, které museli

snášet usouzení nešťastníci na pochodech, tedy dlouhé trasy a nocování venku. Samozřejmě, současní pochodníci mají dobré boty a oblečení, jídlo i pití a jdou mírovou krajinou. Dalším, kdo se tématu chopil, je historik a kronikář obce Třeština Jiří Nesét, autor loni vydané knihy *Pochody hladu a smrti 1944-1945*.

Chybějí pamětní desky

Je strašné, že se lidé začínají o pochodech smrti zevrubněji dozvídat s odstupem více než 70 let, lituje Městecká. Co je však horší, že vězni, kteří padli na pochodech smrti na našem území, zvláště pak váleční zajatci, nemají označené hroby, ani pamětní desky nejsou pravidlem. Proto se autorka snaží kontaktovat zodpovědné instituce či samosprávy, aby spolupracovaly k nápravě této věci.

Hosté pak v diskusi dávali najevo nejen obdiv k velkému úsilí, jež autorka vynaložila – trasy projít a pak o nich sesumírovat vše dostupné – ale také k organizátorské a přednáškové činnosti Městecké, která nelení a beseduje s občany o této etapě druhé světové války, a tím udržuje historickou pravdu. „Jsou tendence zveličovat excesy, které se staly některým Němcům při jejich odsunu po válce. Pro mě je tato kniha darem – nyní máme doklad o tom, jaké hrůzy se děly i na našem území v závěru války,“ zachytila zpravodajka Haló novin jeden z názorů.

Kniha vyšla nákladem 1000 kusů, a jak pravila Městecká, nebylo jednoduché najít nakladatelství, které by se tématu ujalo. Jedno zvučného jména, ač byla již podepsána smlouva, nakonec z kontraktu vycouvalo. Nakladatelství Orego vše dotáhlo do zdárného konce.

ARCHITEKTURA

PROJEKCE POZEMNÍCH STAVEB

Nabízím práci autorizované osoby v oboru pozemních staveb.

*Konzultace, pasport staveb, legalizace staveb, studie proveditelnosti, nástavby a
přístavby, renovace, dispoziční úpravy, novostavby a autorský dozor na Buštěhradě a
v okolí.*

Možnost konzultací v ranních a večerních hodinách.

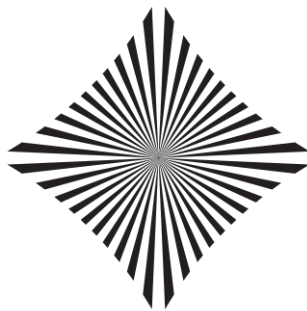
Ing. arch. Lukáš Střiteský,

autorizovaný architekt ČKA 4446, A: obor architektura (A.1),

Pražská 634, Buštěhrad, 273 43;

IČO: 749 92 503,

tel: +420 608 058 908, lukas@archstr.cz, <https://archstr.cz/>

DŮLEŽITÉ!!!! - POVINNÉ ČIPOVÁNÍ PSŮ

Text a foto: Michaela Klapalová

S předstihem dáváme vědět všem vlastníkům a chovatelům pejsků, že podle zákona č.166/1999 Sb. O veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů s účinností **od 1. ledna 2020 musí být každý pes označen elektronickým čipem.**

Povinně by se měli očipovat všichni psi, nejdříve však ve věku kolem půl roku, v době prvního očkování proti vzteklině. Svého psa však můžete nechat čipovat již nyní, není třeba čekat na nějaké konkrétní datum.

Povinné očkování psů proti vzteklině je od tohoto data platné, pouze pokud je pes takto označen!

Sankce za nedodržení by se mohly pohybovat v rozmezí 20-100 tisíc Kč, v závislosti na druhu provinění. Výjimkou je pouze pes, který je označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011.

Čipování psů má mnoho výhod: snadnější vycestování se psem do zahraničí (ve většině evropských států již povinné čipování psů platí), zaběhnutý pes se tak snadněji a rychleji vrátí svým majitelům, při odcizení psa se jednodušeji prokáže jeho vlastnictví, lepší průkaznost identity psa, snadnější monitoring chovu psů, lepší dohledatelnost majitele v případě nutnosti postihu za týrání zvířat a umožní také kontrolu psů při prodeji.

Pořizovací cena jednoho čipu se pohybuje cca mezi 120-450 Kč a závisí na typu čipu. Za aplikaci čipu si veterinář účtuje cca 300-550 Kč. Životnost čipu se odhaduje na 25 let. Mikročip je přibližně milimetr široký a centimetr dlouhý, je naprogramován čitelným kódem, který je jedinečný a neopakovatelný. Čip je možno aplikovat zvířeti v jakémkoli věku.

Po označení psa mikročipem doporučujeme všem majitelům psů, aby se **zaregistrovali v Národním registru majitelů zvířat** na <https://www.narodniregistr.cz/>.

Teprve po registraci plní mikročip funkci prostředku k vyhledávání a nalezení vašeho psa v případě zaběhnutí!

Středočeská vědecká knihovna v Kladně ■ příspěvková organizace

Gen. Klapálka 1641, 272 01 Kladno
Tel.: 312 813 111, www.svkkk.cz
library@svkkk.cz

Otevírací doba:
pondělí a pátek 9–18 hod.
úterý 8–18 hod.
čtvrtek 9–19 hod.
sobota 9–12 hod.
středa, neděle zavřeno

ZÁŘÍ 2019

Výstavy v Malé galerii knihovny

20/06–24/09

Ota Pavel – známý i neznámý (Malá galerie, 1.p.)

26/09–22/10

Olga Sarköziiová – výstava prací neslyšící
výtvarnice a herečky (Malá galerie, 1.patro)

Další akce pro veřejnost

04/09 v 17:30

Daniel Dočekal: Dítě v síti (velká studovna, 1.p.)

Médii nedávno proběhla informace o chystaném dokumentu Víta Klusáka mapujícího sexuální zneužívání dětí na sociálních sítích. Stejně problematické se také věnuje internetový publicista a blogger Daniel Dočekal v nedávno vydané knize Dítě v síti. Nenechte si ujít užitečnou besedu. Vstupné: 50 Kč

11/09 v 10:00

Zdravý selský rozum pro dobu informační –
mediální gramotnost (studovna, 1. patro)

Úvodní přednáška o médiích, internetu, mediální gramotnosti a její užitečnosti v současné informační době určená nejen seniorské veřejnosti. Ve spolupráci s organizací Transitions.

11/09 v 17:30

Viktorka Hlaváčková: Pěšky přes Kavkaz
(studovna, 1.patro)

Beseda s cestovatelkou o její půlroční dobrodružné výpravě od Černého moře v Gruzii ke Kaspickému moři v Ažerbájdžanu. Vstupné: 50 Kč

12/09 v 16:00

Exkurze v knihovně (v prostorách celé knihovny,
sraz účastníků ve vstupní hale)

Délka exkurze: 45 minut. Pokud máte zájem o individuální termín prohlídky, kontaktujte nás na tel.: 725 962 267.

12/09 v 17:30

Hiphop-erace – film, režie Bryn Evans, 2014,
93 min. (lektorna, přízemí)

Může se soubor seniorů a senierek, jehož věkový průměr se blíží devadesátce a skoro všichni členové vlastní umělou kloubní náhradu, úspěšně zúčastnit hiphopové taneční soutěže? Film sleduje fascinující cestu novozélandských nadšenců, kteří to se svým vystoupením chtějí dotáhnout až do Las Vegas. Cyklus: Promítej i ty!

18/09 v 17:30

Stanislav Motl: Výstřely v Miami – promítání
a beseda (studovna, 1. patro)

Filmový dokumentarista a spisovatel (autor scénáře) se v USA vydal po stopách legendárního chicagského starosty Antonína Čermáka. S pomocí policejních spisů se také pokusil alespoň částečně objasnit okolnosti atentátu. Výsledkem je film (2015, rež. P. Dražan, 55 min.) plný jedinečných vzpomínek a obrazových dokumentů. Vstupné: 50 Kč

19/09, 16:00–17:30

Komentovaná prohlídka výstavy Ota Pavel –
známý i neznámý (lektorna, přízemí)

Poslední příležitost aktivně si prohlédnout úspěšnou výstavu, která končí 24. 9. 2019. Přijďte se blíže seznámit s životem a dílem známého spisovatele a popovídat si s autorkou výstavy.

19/09, 17:00–19:00

Péče o seniory s onemocněním Alzheimerovou
nemocí (lektorna, přízemí)

Další pravidelné setkání a konzultace těch, kteří pečují o seniory s Alzheimerovou nemocí či jiným typem demence. Povede koordinátorka podpory neformální péče Lenka Kutinová, zástupce organizace Dementia, I. O. V.

25/09 v 17:00

Vernisáž výstavy Olgy Sarköziiové a Špalíček
Františka Hrubína (velká studovna, 1. patro)

Při příležitosti Mezinárodního dne neslyšících (23. 9.) vystoupí divadlo Taška s pásmem říkadel a pohádek s prvky znakového jazyka. Neslyšící výtvarnice a herečka Olga Sarköziiová otevře svoji výstavu a Tichý svět vám představí svoji Tichou linku a naučí vás základním prvkům znakového jazyka.

Na podzim pro vás připravujeme 2 nové kurzy studia na Univerzitě 3. věku na téma baroko a genealogie. Příjem přihlášek bude probíhat 1. 9.–20. 9. 2019 na pracovišti informačních služeb v prvním patře. Cena za 6 lekcí splatná při registraci činí 300 Kč. Počet míst je omezen. Zahájení studia již od 1. 10. 2019.

Reklama tiskárny

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

Všechny zájemce o kvalitní knihy srdečně zveme do naší knihovny. Zajímavé tituly knih vám rádi osobně představíme.

Knihovna je otevřena každou středu od 15,30 do 17,30 hodin.

Těší se na Vás Jirka Černý a Míša Indráková

Lidický zpravodaj č. 09/2019. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 260 výtisků, 12x ročně. Uzávěrka příštího čísla: 20. 09. 2019 Vychází měsíčně pro obec Lidice. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: <http://www.obec-lidice.cz/>. Místo vydání: Lidice Přípravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasílejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu.

NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 31.8. 2019

Rožnášku v obci zajišťují: Zastupitelé obce.

Tiskne: ABSOLUTNOWEB, Luděk Bartoš, Palackého 123, Hřebeč, 27345, Tel.: +420 731 078 501, info@absolutnoweb.eu, www.absolutnoweb.eu